

Αθήνα, 1^η Αυγούστου 2024

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας

ΘΕΜΑ: Πόσο δεσμευτικές για τη ΡΑΑΕΥ είναι στην πραγματικότητα οι αποφάσεις του ΣΤΕ, όταν οι επενδυτές επανέρχονται με δήθεν τροποποιημένα στοιχεία, μετά από δύο απορριπτικές αποφάσεις;

Σε σχέση με το θέμα του αιολικού σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας ισχύος 27 MW (αποδιδόμενη 26,4 MW) με εργολάβο την εταιρεία "C.N.I. ΑΙΟΛΙΚΟ ΠΑΡΚΟ ΜΕΓΑΛΗ ΛΟΥΤΣΑ Α.Ε.", ο οποίος προτείνεται να κατασκευαστεί στη θέση «Μεγάλη Λούτσα» του Δήμου Λεβαδέων, Νομού Βοιωτίας, πρόσφατα υποβλήθηκε τρίτη κατά σειρά Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Μ.Π.Ε.).

Πρέπει να τονιστεί ότι και οι δύο προηγούμενες Αποφάσεις Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (ΑΕΠΟ) που αφορούν το έργο αυτό και, ειδικότερα, η υπ' αριθ. (41873/5779/22/8/2011 απόφαση της Γενικής Γραμματέως Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας – Στερεάς Ελλάδας και η υπ' αριθ. 232283/7.12.2020 απόφαση του Συντονιστή Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας-Στερεάς Ελλάδας ακυρώθηκαν με τις 696/2016¹ και 194/2024² αντίστοιχα αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Με τις ανωτέρω αποφάσεις, το ΣΤΕ, στο οποίο αρχικά είχαν προσφύγει ο Σύλλογος Ελικωνίων επαρχίας Λιβαδειάς και κάτοικοι της περιοχής και στη συνέχεια και ο Δήμος Λεβαδέων, απαγόρευσε την κατασκευή νέου έργου αυτού του τύπου, λόγω των περιβαλλοντικών επιπτώσεων που συνεπάγεται η δημιουργία νέας οδοποιίας μέσα από δασικές και αναδασωτέες εκτάσεις.

Ειδικότερα, το ΣΤΕ έκρινε ότι το κόστος της επιβάρυνσης για το περιβάλλον είναι δυσανάλογο σε σχέση με το όποιο όφελος από τη δημιουργία της επίδικης μονάδας.

¹ https://drive.google.com/file/d/1Txk5BfXK8jr8q3I-wZi6VURAhwPOCOcS/view?usp=drive_link

²

<https://docs.google.com/document/d/1qS53UEoDeVwVDNYaOcyu2HLJAYJZ1mPI/edit?usp=sharing&ouid=104881842770027480076&rtpof=true&sd=true>

Πράγματι, όπως δυστυχώς συμβαίνει σε όλο και περισσότερες ορεινές περιοχές της χώρας μας με ιδιαίτερο φυσικό κάλλος και ανυπολόγιστη περιβαλλοντική αξία, με την καταχρηστική επίκληση των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΑΠΕ), η αιολική ανάπτυξη συνεχίζεται ανεξέλεγκτη, με την εγκατάσταση τεράστιων αιολικών σταθμών σε όλον τον Ελικώνα. Η πλήρης κατάληψη του βουνού και η τοποθέτηση γιγάντιων ανεμογεννητριών (ΒΑΠΕ), μεταμορφώνουν τον «Ελικώνα των Εννέα Μουσών» σε ένα απέραντο βιομηχανικό τοπίο, αλλοιώνοντας το φυσικό του χαρακτήρα και την ιστορική του σημασία. Η βλάβη που προκαλείται είναι μη επανορθώσιμη και αντιστρατεύεται τη συνταγματική αρχή της προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος.

Επειδή, τα νέα στοιχεία που περιέχονται στην τρίτη κατατεθείσα ΜΠΕ δεν διαφοροποιούνται ουσιαστικά από τα δεδομένα των προηγούμενων ακυρωμένων ΑΕΠΟ, καθώς η μόνη διαφορά είναι η μείωση του αριθμού των ανεμογεννητριών (Α/Γ) από 8 σε 6, αλλά με παράλληλη αύξηση της ισχύος από 3,3 MW σε 4,5 MW, εκάστη. Συνεπώς, η πραγματική επιβάρυνση στο φυσικό περιβάλλον της περιοχής δεν μειώνεται ούτε κατά το ελάχιστο από τους νέους όρους και οι πραγματικοί και νομικοί λόγοι για τους οποίους ακυρώθηκαν ήδη δύο φορές οι ΑΕΠΟ για το εν λόγω έργο εξακολουθούν να υφίστανται στο ακέραιο.

Επειδή, το αναθεωρημένο Περιφερειακό Πλαίσιο Στερεάς Ελλάδας, προβλέπει την ενίσχυση της έννομης προστασίας των ορεινών όγκων, ιδίως του Ελικώνα, και των δασικών οικοσυστημάτων τους στις ζώνες άνω των 800 μ., που χαρακτηρίζονται ως περιοχές φυσικού αποθέματος και ακριβώς η ζώνη όπου σχεδιάζεται η κατασκευή του επίδικου αιολικού σταθμού, έχει αντίστοιχα γεωμορφολογικά χαρακτηριστικά.

Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η χωροθέτηση του σταθμού καθώς και η διάνοιξη νέας οδού εντός δασικής και αναδασωτέας έκτασης (καμένου ελατοδάσους ιδιαίτερης φυσικής αξίας), απαιτούν ειδικότερη και αναλυτικότερη αιτιολογία αναφορικά με τη στάθμιση του οφέλους από τη δημιουργία της μονάδας και του κόστους που συνεπάγεται αυτή για το περιβάλλον.

Επειδή, δεν υφίσταται καμία τέτοια ειδική αιτιολογία που να επιτρέπει ένα έργο του μεγέθους και των περιβαλλοντικών επιπτώσεων του συγκεκριμένου σε υψόμετρο άνω των 800 μ. στον Ελικώνα, γεγονός το οποίο έχει κριθεί όχι με μία, αλλά με δύο αποφάσεις του Συμβουλίου Επικρατείας.

Επειδή, συνεπώς, πιθανολογείται μετά βεβαιότητας ότι και σε ενδεχόμενη τρίτη αίτηση ακυρώσεως που θα καταθέσουν οι τοπικοί φορείς, οι κάτοικοι και η τοπική αυτοδιοίκηση, το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο της χώρας θα ακυρώσει εκ νέου την όποια ΑΕΠΟ, καθώς από το πνεύμα των αποφάσεων του προκύπτει ότι ο μόνος πραγματικός τρόπος να προστατευτεί το φυσικό περιβάλλον της περιοχής είναι να μείνει ανέγγιχτο από οποιαδήποτε βιομηχανικής κλίμακας εγκατάσταση ΑΠΕ.

Επειδή, εν τούτοις, με τη μεθόδευση των διαδοχικών και μόνο κατ' ελάχιστον διαφοροποιημένων καταθέσεων ΜΠΕ η εργολήπτρια εταιρία στην ουσία επιδιώκει να καταστρατηγήσει το πνεύμα των ως άνω ακυρωτικών αποφάσεων, εξαντλώντας οικονομικά τους προσφεύγοντες με συνεχείς δικαστικές διαμάχες, μέχρις ότου αυτοί απλά να πάψουν να αντιδρούν δικαστικά και να προχωρήσει ανενόχλητη στο έργο της.

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

1. Με ποιον τρόπο προστατεύει στην πράξη η Πολιτεία και, συγκεκριμένα, το αρμόδιο υπουργείο την αρχή της δεσμευτικότητας των αποφάσεων του ΣτΕ για τη Ρυθμιστική Αρχή Αποβλήτων, Ενέργειας και Υδάτων (ΡΑΑΕΥ), στην περίπτωση όπου, όπως εν προκειμένω, επενδυτές επανέρχονται με ελαφρώς τροποποιημένα στοιχεία, τα οποία ουσιαστικά δεν διαφοροποιούνται από τα προηγούμενα που οδήγησαν σε απορριπτικές αποφάσεις;
2. Πώς προτίθεται το αρμόδιο Υπουργείο να αντιμετωπίσει τέτοιες περιπτώσεις επαναπροώθησης έργων ΑΠΕ που έχουν ήδη απορριφθεί από το ΣτΕ λόγω περιβαλλοντικών επιπτώσεων;

Οι Ερωτώντες Βουλευτές

Πούλου Παναγιού (Γιώτα)

Βέττα Καλλιόπη

Γαβρήλος Γεώργιος

Δούρου Ειρήνη (Ρένα)

Ζαμπάρας Μιλτιάδης (Μίλτος)

Κασιμάτη Ειρήνη (Νίνα)

Μάλαμα Κυριακή

Μπάρκας Κωνσταντίνος

Νοτοπούλου Αικατερίνη

Παπαηλιού Γεώργιος